Ч. 210. Четвер 19 вересня (2 жовтня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Угодові наради. — Буджет на рік 1903. — Віче Сербів. — Забуреня в Ірляндиї.)

Головна вага теперішної ситуациї перенесла ся до цісарского замку, де майже заедно відбувають ся наради в сали примежній до цісарского кабінету, в котрім Цісар звичайно працює. Вчера тревали наради від години 10 рано до 1¾ з полудня. Брали в них участь оба президенти міністрів та оба міністри скарбу під проводом Цісаря. Оконечного висліду ще не осягнено, так що конференциї під проводом Цісаря будуть ся відбувати дальше нині, а імовірно також і завтра. Цісар відложив свій виїзд на лови і виїде імовірно аж в четвер. — З Відня доносять до Politik, що Рада державна збере ся імовірно около 15 с. м. — Зачувати, що тепер має бути переведена остаточна реґуляция валюти, а іменно в той спосіб, що виплати будуть відбувати ся в готівці т. є. в золоті.

Дневники доносять, що буджет на рік 1903 вже готовий, і на найблизшій раді міністрів має бути предложений до остаточного затвердженя. Уложене державного преліминаря було сполучене з великими трудностями. Звісна річ, що вже минувшого року свою рівновагу буджет завдячує сій обставині, що вставлено часть зиску з монет і видано амортизацийну ренту довгу державного. Міністер фінансів, др. Бем Баверк рішив ся на се покрите доперва по довшій розвазї. Від сеї пори трудности значно збільшили ся. З тої причини в преліминари на р. 1903 при укладаню поодиноких ресортів сильно позчеркувано видатки.

Сими днями відбуло ся в Новім Саді на Угорщині величезне віче Сербів, в котрім взяло участь звиж 10.000 Сербів з усїх частий краю. Віче поблагословив сербский епископ. Ухвалено дуже острі резолюциї против начальників хорватскої адміністрациї. Послідні розрухи против Сербів названо зірванєм всяких звязий, які лучили оба народи, що говорять одним язиком. Всї резолюциї ще більше застрять антаґонізм між обома „братними“ народами.

З ріжних сторін Ірляндиї доносять о забуренях. Ірляндского посла О'Донеля арештовано. Провідник националїстичної партиї О' Брієн виголосив в пятницю промову, в котрій заявив, що тепер надійшов час введеня в житє засад ірляндскої лїґи. Істнованє приватних властителів дібр має ся унеможливити бойкотом. Против того руху зарядило анґлїйске правительство дуже острі средства.

Загальні збори руского тов. педаґоґічного.

Збори відбули ся в понеділок при численній участи членів. На зборах явило ся висше сотки членів зі Львова і з провінциї. Межи зібраними було значне число пань.

Збори отворив голова товариства директор Харкевич промовою, в якій вказав на значінє педаґоґічних товариств у инших народів для розвитку народної просьвіти. Наше товариство має також велику задачу перед собою, однак стрічає тяжкі перепони задля недостатку материяльних средств, підчас коли педаґоґічні товариства инших народів розпоряджають великими фондами, так що можуть удержувати сотки не лише народних але й середних шкіл. Бесїдник взиває членів до праці для добра товариства і висказує свій жаль по причині, що якийсь незнакомий дописуватель одної з руских часописий („Буковини“ — Ред.) безосновно оклеветав виділ товариства і назвав єго клїкою. Заміти кинені на виділ є несправедливі, бо всї члени виділу дуже пильно ходили на засїданя і трудили ся для добра товариства. Дальше бесїдник просить членів, здержати ся від всяких личних закидів, бо як раз се не причинить ся для добра товариства. Вкінци спомянув померших в сім роцї членів товариства: о. дра Теоф. Сембратовича, о. Ів. Ковбляньского, Гр. Врецьону, дра Ізид. Шараневича, Іляр. Герасимовича, о. Іос. Витошиньского, о. Кар. Мих. Копровского, пр. Теоф. Ганкевича, Теод. Лявровского, о. Ем. Левицкого, о. Теод. Коржиньского, о. Юст. Лучаковского, Костя Галана і Іос. Кокуревича,

43)

ФОМА ҐОРДЄЄВ.

(З російского — Максима Горкого).

(Дальше.)

— Красно!.... Ви пізнійше поговорите, — сказав старець, оглядаючи дочку. — Ти, Любо, між тим тут заряди що треба, а ми з ним докінчимо один розговорець. Ану, Африкане Митричу, поясннюй!....

— Вибачите мені, Любов Яковлівна? — мягко спитав Смолін.

— Прошу, не вяжіть ся, — відповіла Любов.

„Вічливий і гладкий!“ — замітила она в души, і проходжуючи ся по комнаті від стола до буфету, стала уважно прислухувати ся бесіді Смоліна. Він говорив мягко, сьвідомо, з простотою, в котрій чути було, що старає ся знизити, аби его зрозуміли.

— Так ось.... я около чотирох літ дуже совістно слідив положене російскої шкіри на заграничних ринках. Сумне і погане положене! Трийцять літ тому наша шкіра уважала ся там взірцевою, а тепер попит на неї все упадає, розуміє ся, разом з ціною. І то цілком природно. Атже при недостачі капіталу і знаня всі ті дрібні продуценти-шкірники не мають можности піднести виріб до належної висоти, а разом з тим понизити ціну. Товар їх страшенно лихии і дорогий.... І всї они просто таки завинили перед Росиєю в тім, що знищили еї славу як продуценти найліпшої шкіри. Взагалі же, дрібний продуцент, позбавлений технічного знаня і капіталу, не може в ніякий спосіб поправляти свій виріб відповідно до розвитку техніки, такий продуцент, то нещасте краю, галапас его торговлі....

— Мм — замучав старий, глядячи одним оком на гостя, а другим уважаючи за дочкою. — Значить, тепер ти маєш намір построїти таку велику фабрику, щоби всім другим.... домовина і віко?

— О, ні! — скрикнув Смолін, відмахуючи ся легким рухом від слів старця. — Чого других кривдити? Яке я маю право до того? Моя ціль.... піднести значінє і ціну російскої шкіри за границею, і уоружений знанєм виробу, я буду взірцеву фабрику і випускаю на ринки взірцевий товар.... Торгова честь краю....

— А кілько, кажеш, капіталу треба? — задумчиво спитав Маякин.

— Около трехсот тисяч....

„Тілько отець не дасть за мною“ — подумала Любов.

— Моя фабрика буде вирабляти і шкіру в готових товарах, в виді валізок, обуви, збруї, ременів і т. ин.

— А о якім проценті ти гадаєш? — спитав старий.

— Я не гадаю, я вичислюю з цілою точностию, можливою в наших російских услівях — самосьвідомо сказав Смолін. — Фабрикант повинен бути строго тверезий, як механік, що будує машину.... Треба взяти на увагу терте кождої хочби найменшої шрубки, коли хочеш робити поважну річ поважно. Я можу вам дати до перечитаня зладжену мною статю, основану на розслїді плеканя худоби в Росиї і запотребованя мяса.

— Он як! — усьміхнув ся Маякин. — Ти принеси мені еї.... цікаво знати! Видко ти в тій західній Европі не даром час переводив. А тепер попоїджмо що небудь, після руского звичаю....

— Як проживаєте, Любов Яковлівна? — спитав Смолін, беручи ніж і вилки.

— Она у мене нудьгує.... — відповів за дочку Маякин. — Господиня моя.... ціле господарство на ній лежить, ну і ніколи їй веселити ся.

— І нігде, треба додати — сказала Люба. — Купецких балів і вечерків я не люблю....

— А театр? спитав Смолін.

— Також рідко буваю.. нема з ким.

— Театр! — скрикнув старий. — Ну, скажіть, будьте ласкаві: звідки ви взяли собі там таку моду, щоби купця представляти диким дураком? То дуже сьмішно, але непонятно, тому, що неправда. Який я дурак, коли в раді громадскій я.... господар, в торговли.... господар, ба, та-бо й той театр мій!.... Глядиш

а зібрані повстанем з місць віддали честь покійникам.

З покликаних на секретарів зборів, проф. Федьова і п. Мороза, сей послідний відчитав протокол з остатних загальних зборів. Протокол принято без змін, почім приступлено до справозданя виділу. З огляду, що всї присутні мали друкований звіт з діяльности виділу за остатні $1^1/_2$ року, збори увільнили дотичних членів виділу від читаня звітів: касового і маґазинового.

Перед отворенем дискусиї над звітом з діяльности Виділу на внесене проф. Шухевича, збори повстанем з місць і оплесками висказали признане за хосенну діяльність в Виділї пані Мариї Білецкій, а на внесене пос. Барвіньского висказано таке саме признане голові тов. дир. Харкевичеви. Дальше забрав слово пос. Барвіньский замічуючи, що тов. повинно видавати бібліотеку для молодїжи шкіл середних і учительских семинарий, та звернув увагу Виділу, аби старав ся енерґічно о право публичности для жіночої школи виділової удержуваної товариством, бо лише тоді вихованцї сеї школи будуть могли одержувати посади учительок. П. Миколаєвич просить о поясненє що-до недоборів, виказаних в звіті, фонду виділової школи, на що відповів п. Паньківский, зазначуючи, що товариство не одержало ще признаної вже соймом запомоги 6.400 К. Дальше проф. П. Огоновский іменем контрольної комісиї заявляє, що комісия провірила всї рахунки, маґазини і т. д. та ставить внесенє на уділенє виділови абсолюториї, що збори одноголосно приняли.

При точці „вибір виділу“ дир. Харкевич заявив, що в разї вибору его головою тов., не приийме сеї почести задля недостатку часу. В сій справі забирало голос кількох бесїдників, з просьбою до дир. Харкевича, аби дальше зволив, проводити товариству.

По короткій перерві нарад збори приступили до вибору Виділу. Головою вибрано через аклямацию дир. Едварда Харкевича.

Відтак по чвертьгодинній перерві задля порозуміня що до вибору членів виділу здавав справу о. Ганицкий про дотеперішний стан бурси Р. Тов. педаґ. а заразом про фонди, котрі екзекутори завіщаня п. кардинала Сембратовича доси сій бурсї достатчили і про дальші фонди, які достатчать для поставленє будинку бурси на усмотреній вже в тій цїли площи. Услівя достатченя фондів на сю цїль суть слїдуючі: а) щоби тота бурса носила по вічні часи імя пок. кард. Сембратовича, б) щоби два місця були зарезервовані для убогих свояків пок. фундатора, коли тоті свояки будуть мали рівні условини принятя, як инші убігателї о згадані місця в бурсї.

Над сею справою вивязала ся довга дискусия, в котрій забирали голос: п. Паньківский, котрий поставив в сїм напрямі відповідно сформуловане внесене, а заразом, щоби подякувати панам екзекуторам за їх щирі заходи в сїй справі. Дальше пан директор Харкевич іменем тов. „Руслан“, котрий також одержав зі спадщини по пок. кардиналї значний леґат, заявляє готовість прилучити ся своїми фондами до згаданої будови, під услівем приниманя до бурси якогось числа учеників руской ґімназиї і права нагляду над ними. Кромі наведених бесїдників забирали ще голос в сїй справі пп. Білецкий, В. Шухевич і др. Федак, по чім заг. збори рішили приняти постановлені через пп. екзекуторів завіщаня пок. кардинала услівя, і заявили їм свою подяку, а що до злуки фондів тов. „Руслан“ з фондами Товариства педаґ. дали збори повновласть Г. Виділови, щоби в сїм ділї порозумів ся з виділом тов. „Руслан“ і на слїдуючих зборах здав із сего справу. На сїм перервано збори о годині $1^1/_2$.

Дальші обради зборів відложено на год. $3^1/_2$, але перед тим оголосила комісия вислїд голосованя на членів виділу, до котрого увійшли: п. М. Білецка і п. Яр. Вітошиньский (одноголосно через аклямацию) та більшостию голосів картками і через аклямацию (по розстріленю голосів) п. О. Барвіньска, п. Вас. Білецкай, о. Волод. Ганицкий, п. І. Кокорудз, п. К. Паньківский, п. Із. Строньский, др Коцюба, п. Іл. Чиж, а заступниками виділових вибрано п. Мороза, дра Пачовского і п. Алиськевича.

Пополудневі збори зачали ся докінченем вибору кількох членів виділу і вибором трех членів контрольної комісиї, в котрої склад увійшли п. п. В. Шухевич, Петро Огоновский і о. Александер Стефанович. Опісля виголосив емерит. учитель п. Ів. Петришин, відчит під заголовком „Хосен з педаґ. кружків для учительства взагалї а для Руского Товариства педаґоґ. з'окрема“. Сей відчит буде випечатаний в „Учителю“, длятого не подаємо его змісту, зазначимо лише, що він видно припав до вподоби участників заг. зборів, бо они нагородили прелеґента оплесками, а на внесенє пана Мороза подякував єму уступаючий п. Голова за труд. По відчиті розвинулась на повисшу тему довга і річева дискусия, в котрій взяло участь кількох бесїдників.

Збори закінчили ся о год. 6-ій вечером відповідною промовою п. Голови.

Новинки.

Львів дня 1-го жовтня 1902

— **Загальні збори тов. „Снятиньский Боян“** відбудуть ся в недїлю дня 5 жовтня с. р. о 4-ій годинї пополудни у власнім льокалю при улици Вірменьскій з отсим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів. 2) Справозданє уступаючого Виділу. 3) Вибір голови, его заступника, діріґента і его заступника. 4) Вибір 3 членів виділу і 2 заступників. 5) Вибір комісиї контрольної. 6) Довільні внесеня і інтерпеляциї. В случаю браку комплету приписаного § 16 статутів, відбудуть ся загальні збори того самого дня о 5 год. пополудни без огляду на число присутних членів.

— **З Бродів** пишуть: Заходами тов. „Основа“ і рус.-укр. академиків відбув ся в Бродах дня 22 вересня с. р. вечер з танцями. Вечер відзначав ся тим, що перед танцями устроено коротеньку академію, на котру зложились: 1) Промова тов. В. Лесюка; 2) Chopin-Rondo I. — сольо на фортепянї п-ї З. Туркевичевої; 3) Шевченко — „Лїчу в неволї днї і ночі“, декламация тов. Боярчука і 4) Лисенко — „Ой чого ти почорнїло“ — сольо барітонове п. С. Левицкого. Усї точки віддано знаменито, а за ласкаву участь складає комітет щиру подяку особливо Вп. п-ї З. Туркевичевій і Вп. п. С. Левицкому.

— **З рук до рук, або хитре купно чужого ґрунту.** В громадї Зубовмостях, жовківского повіта, жили три братя Кічули. Один з них ще в 1881 р. продав свою реальність братови Микитї. Той — як то часто буває межи селянами свояками, не заінтабулював ся в книгах ґрунтових і Михайло був все ще властителем ґрунту. Аж до 1901 р. був спокій між братями. Микита жив в купленій хатї з родиною і на гадку єму не приходило, що хтось зможе викинути его з хати та позбавити

в театрі на купця і бачиш: не згідно з житєм! Очевидно коли представляють історичні річи, ось на примір: „Жизнь за царя“, зі сьпівами і танцями, або „Гамлета“, чи там „Чародійку“, „Василїсу“.... тут правди не вимагає ся, бо то минувшина і нас не дотикає. Правдиве, чи неправдиве, аби було добре.... Але коли представляєш сучасність, так вже не бреши! І показуй чоловіка, як слїд....

Смолїн слухав бесїди старця з вічливою усьмішкою на устах і кидав Любі такі погляди, немов би запрошував еї відповісти вітцеви. Трохи змішана, она сказала:

— А все таки, тату, купецкий стан необразований і дикий.

— Так — притакуючи головою сказав Смолїн з жалем — то сумна правда.

— Ось, приміром Фома.... — додала дівчина.

— О? — здивував ся Маякин. — Га, ви люди молоді, вам і книжки в руки....

— А в товариствах ніяких ви не берете участи? — спитав Смолїн Люби. — Атже у вас тут богато різних товариств.

— Так — зітхнувши, сказала Люба — але я якось на боцї від всего живу....

— Господарство! — додав еї отець. — Ось кілько всякої всячини у нас.... треба держати всьо в ладї, в чистотї, під оком....

Він з вдоволенем кивнув головою на стіл, заставлений лискучим кришталем і сріблом і на креденс, котрого полицї ломили ся під тягаром річий і нагадували склепову виставу у віквї. Смолїн оглянув всьо то і на его устах мигнула іронїчна усьмішка. Відтак поглянув в лице Любі; она в его погляді підхопила щось дружне, співчуваюче з нею. Легкий румянець покрив еї лице і она з боязливою радостию сказала до себе в души:

„Слава Богу!...“

Огонь тяжкої бронзової лямпи немов яркійше засияв в кришталевих вазах і в комнатї стало яснїйше.

— А менї подобає ся ваше старе, славне місто! — говорив Смолїн, з мягкою усьмішкою дивлячись на дівчину — оно таке красне, хороше.... Єсть в нїм щось живого, що заохочує до працї.... Сама его живописність якось побуджує.... В нїм хоче ся жити широким житєм ... хоче ся працювати богато і поважно. А до того інтелїґентне місто.... Дивіть, яка хороша часопись видає ся тут.... Правда ми хочемо еї купити....

— Хто то ви? — спитав Маякин.

— А ось я.... Урванцов, Щукин.

— Ну, то похвально! — ударивши рукою по столї сказав старець. — То навіть дуже добре! Пора їм горло заткати, давно пора! Особливо Єжов там є.... пила така зубата.... Ось его ви прикрутите! А добре!..

Смолїн знов кинув Любі усьміхаючий ся погляд і знов еї серце радістно дрогнуло. З горячим румянцем на лици она сказала вітцеви, обертаючись в души до жениха:

— О скілько я розумію Африкана Дмитриєвича, він купує ґазету цїлком не длятого, аби.... закрити її рот, як ви кажете....

— А що з нею діяти? — спитав старець, здвигнувши плечима. — Само пустословіє і колотнеча від неї.... Певне, коли фаховий народ, сам купець возьме ся писати в нїй...

— Видаванє ґазети — поучаючо промовив Смолїн, перебиваючи бесїду старця — хоч би дивити ся на него навіть лиш з точки фінансової, може бути дуже дохідним інтересом. Але крім того ґазета має другу, більше важну цїль: то оборона прав чоловіка та інтересів промислу і торговлї....

— Я й кажу: коли сам купець буде нею правити, то тодї она потрібна....

— Позвольте, тату — сказала Люба.

Она починала відчувати потребу висказати ся перед Смоліном; хотїла его пересьвідчити, що розуміє значінє его слів, що она не проста купецка дочка, що хиба знає торгувати і танцювати. Смолїн їй припав до вподоби. Перший раз она бачила купця, що довго жив за границею, говорить так розумно, так прилично держить ся, так красно одїтий і говорить з еї вітцем — першим мудрагелем в містї — тоном дорослого чоловіка з дитиною.

„По весїлю намовлю его, аби взяв мене за границю“ — нагле подумала она і змішавши ся від тої гадки, забула то, що хотїла сказати вітцеви. Сильно почервонївши, она кілька хвиль мовчала, цїла охвачена страхом, що то мовчанє Смолїн може витолкувати некористно для неї.

— Ви за розмовою, цїлком забули почастувати гостя вином — поправила ся по кількох неприятних секундах мовчаня.

— То твоя річ, ти господиня — відповів отець.

— О, прошу, не трудїть ся! — живо запротестував Смолїн. — Атже я майже не пю...

— О? — спитав Маякин.

— Правду вам кажу! Иноді чарку, дві, як утомлений, або нездоров... А вина для приємности я не розумію. Суть другі приємности, більше достойні культурного чоловіка...

— Панни, чи що? — моргнувши, спитав старий.

Лиця і шия Смолїна стали аж багряними від крови, що ударила єму в голову. Просячими очима поглянув звиняючись на Любу і сухо відповів еї вітцеви:

— То театр, книжки, музика...

ґрунту. В липни 1901 р. Михайло користаючи з того, що був ще заінтабульований на ґрунті, продав его другий раз Озї, Нухимови і Герцови Шорам. Коли о тім довідав ся Микита, зачав старати ся о то, щоби заінтабулювати ся на ґрунті. Але тимчасом Шори продали реальність Якову Козюрі за 1200 корон. Так пішов ґрунт з рук до рук і дістав ся аж в четверті руки. Козюра хотів взяти реальність як найскорше в посїдане і зачав судово виганяти Микиту з его реальности і тепер межи ним а Кічулою прийшло до острої суперечки. бо оба они уважали ся за правних властителів ґрунту. В справу вмішали ся остаточно прокуратори і Михайло Кічула станув вчера перед окружним судом у Львові. Михайло, чоловік 70-лїтний каже, що продав ґрунт Шорам по пяному. Після его зізнаня, Шори знали дуже добре о тім, що ґрунт не есть его власностию, лиш его брата Микити. але они споїли его і на силу упхали ему в руку 700 корон.

— **За фальшоване векслів.** Знану зі своєї краси і веселого житя панїстку і сьпівачку панну Стефанїю Маркевичівну арештувала полїция в пятницю вечером на улици Академічній і відставила єї до слїдчої вязниці при львівскім суді карнім. Панна Стефанїя мала підписати на векслях пану Ст. без єї відомости. По переслуханю панни Стефанії судиєю слїдчим, випущено єї на основі ухвали палати радної на волю, за кавциєю 4000 К. Знайшов ся хтось, що за панну Стефанїю зложив ту кавцию в однім з львівских банків.

— **Завіщане бельґійскої королевої.** Приватне майно королевої Генріети не було велике, бо не більше як мілїон франків. Все золото, що не призначене леґатами кому иншому, спадає на три доньки королевої. Так само дістануть они і всї ті дорогоцїнности, які молода архікнягиня привезла була колись з Австриї. Инші дорогоцїнности припадуть княгиням вандомскім і орлеаньским. Маляр Завердонк, довголїтний приятель княгині, дістане 50.000 франків, а таку саму суму дістане й камердинер помершої, але з тим обовязком, щоби доглядав псів і птиць королевої. Баронови Ґофінетови, свому маршалкови двірскому, записала королева свою вілю в Спа з цїлим урядженем, 12 коний і дресовану ляму. Королева не казала бальзамувати себе і просила, щоби єї похоронити коло єї сина.

— **Самоубийство.** В готелю „Саскім" при ул. Баторого в одній із комнат. призначених для гостий, відобрав собі житє в ночи з 29 на 30 вересня вистрілом з револьверу в само серце академік, правник II. року Зиґмунт Карльсбад, з роду жид, син Ізидора, урядника банкового. Причиною самоубийства була. здаєь, незгода в родинї.

— **Пропавше село.** Times доносить з Японії, що на остров Томашіма вислано пароход на місце вульканїчного вибуху. Пароход повернув в відомостию, що не застав там анї слїду живої душі. Цїлий островець покритий попелом і лявою. Кромі кістяків двох волів не стрічено анї слїду первістного населеня. Сїльце з 129 жителями цїлком пропало, лиш не знати, чи море, чи лява его затопила.

Телеґрами.

Відень 1 жовтня. Посол до ради державної і бувший президент палати послів др. Фукс одержав командорский хрест ордеру Леопольда, а посол до ради державної і шамбелян п. Володимир Ґнєвош хрест командорский ордеру Франц Йосифа.

Петербург 1 жовтня. Після урядових справоздань занедужало в послїдних днях в Одесї на джуму знов 8 осіб; чотири з них умерло. Загалом занедужало там доси на джуму 35 осіб, з котрих 13 померло.

Берлин 1 жовтня. Перше засїдане парляменту відбуде ся дня 14 жовтня.

Софія 1 жовтня. Устроєні тут торжества з нагоди 25-лїтного ювилею висвободженя Болгарії випали дуже величаво.

Надіслане.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по зниженій цїні 8 К за комплет.

Люба аж цїла засияла при его словах. А старець з під лоба поглянув на молодого чоловіка, усьміхнув ся хитро і нараз випалив:

— Ех, поступає житє! Давно песик шкірку жер, нинї мопсови і сметанка обридлива... Простіть панство за різке слово... але оно дуже тут надає ся. Оно не про вас, а так, взагалї...

Люба поблїдла і налякано поглянула на Смолїна. Він сидів спокійно, оглядаючи старинну сільничку украшену емалією, крутив вуси і немов би не чув слів старого..... Але его очи потемнїли і уста були якось дуже стиснені, від чого оголений підбородок уперто висунув ся наперед.

— Так, значить, будучий перший фабриканте — промовив Маякин, мов би нічого не було — триста тисячів рублїв і... твоє дїло розгорить ся як пожар?

— І за півтора року я випущу першу партию товару, котрий від мене вирвуть з рук— просто і непохитним довірієм сказав Смолїн і обернув ся до старця з твердим і холодним поглядом.

— Значить, фірма Смолїн і Маякин і... більше ніяких? Так... Тілько... пізно менї, здаєть ся, зачинати новий інтерес, га? Здаєть ся, що вже давно для мене гріб готовий... Ти як гадаєш про те?

Замість відповіди Смолїн кілька хвиль сьміяв ся рівнодушним і холодним сьміхом, а відтак сказав:

— Е, досить...

Старець здрігнув на его сьміх і боязко відкинув ся ледве замітним рухом тіла. По словах Смолїна всї троє хвильку мовчали.

— Так, так! — сказав Маякин, не піднимаючи низько опущеної голови. — Треба подумати о тім.... мушу подумати... — Відтак піднявши голову, він уважно оглянув дочку і жениха і вставши з крісла, сказав понуро і грубо: — На хвилинку я піду до мого кабінету... Чей не будете нудити ся без мене...

І він пішов, тяжко посуваючи ногами, зігнувши плечі і опустивши голову...

Молоді люди, лишивши сь самі з собою, перекинули ся кількома пустими фразами і мабуть почувши, що то лиш віддалює їх від себе, обоє замовчали тяжким і прикрим вижидаючим мовчанем. Люба взявши помаранчу почала єї обирати з надто великою увагою, а Смолїн, опустивши очи, оглянув свої вуси, відтак старанно розгладив їх лївою рукою, побавив ся ножем і нараз притишеним голосом спитав дївчину:

— А... даруйте за сьмілість!... Здаєть ся... таки дійстно тяжко вам, Любов Яковлївна, жити з татом... Старосьвітский він дуже і... простіть — грубоватий.

Любов кинула ся і поглянула на рижого чоловіка вдячними очима, кажучи до него:

— Не легко, але я привикла... Він має і добрі сторони...

— О, без сумнїву! Але вам, молодій, хорошій образованій, вам з вашими поглядами! Атже я дещо чув про вас...

Він так мило і зі співчутєм усьміхав ся і голос єго був такий мягкий! В комнатї повіяло теплом, огріваючим душу. І в серце дївчини все більше розгарала несьміла надія на — щасте, що буде висвободженою з тїсного полону самоти...

(Дальше буде).

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10	сот.
2. Замкненя місячні 2 штуки	„		5	„
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5	„
4. „ вкладників	„	„	5	„
5. „ уділів	„	„	5	„
6. Книга головна	„	„	10	„
7. „ ліквідацийна	„	„	10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„	10	„
9. „ уділів членьских	„	„	10	„
10. Реєстр членів	„	„	10	„
11. Зголошеня о позичку	штука	по	2	„
12. Виказ уморення позички	„	„	2	„
12. Асиґнати касові	„	„	1	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Купуйте від Християн!

Вп. Панове господарі! Коли хто з вас потребує млинка доброго до чищеня збіжа, то тепер пайвисший час уже замовляти підчас засївів озимини. **Млинки** мого виробу „Новий Модель" суть так добрі і практичні для наших господарів. що перевисшають всякі инші своєю добротою і дешевостию. Такий добрий млинок повинен мати кождий господар. Цїна доброго млинка о 6 ситах 25 зр. (50 К); сильнїйший о 8 ситах 30 зр. (60 К). Січкарнї почавши від 26 зр., рала і плуги до орання почавши від 12 зр. і висше. Численні подяки можу предложити. Цїнники висилаю даром і оплатно кождому, прошу лиш жадати картою кореспонденцийною. О ласкаві замовленя прошу адресувати:

Іван Плейза
Турка коло Коломиї.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Карти візитні

лїтоґрафовані, 100 штук від 1 злр. і висше
виконує
лїтоґрафія „Інститута ставропиґійского"
ул. Бляхарска ч. 9.

15 кр. — кожда серия 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, ритованих на стали одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з рекомендованєм 15 кр. Адмінїстрация „Народної Часописи".

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїна за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

МІД **десеровий сьвіжий**
курацийний, з власноï пасïки, 5 клґр. 6 К 60 с. franco.
Корінeвич, ем. учит. Іванчани.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафіï, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциï находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народноï Часописи“ і „Ґазети Львівскоï“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Цінник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскоï твердоï стали подвійного гарту, знаменнтї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моïми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. **Не дайтесь обдуряти жидам і ïх аґентам:** 50 жидівских кос не стоïть одноï анґлїйскоï!

Довгота кос в центиметрах:

	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку з каменем; К.	2·10,	2·20,	2·30,	2·40,	2·60,	2·80,	3·00,	3·20
на пяти-кільєву посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлїйскоï стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути ïх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** в тонким полотном із найлучшоï стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони.

Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякоï ярини, із найтвердійшоï анґлїйскоï стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю также на складї **кишеневі дуже добрі годиннпки Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю ïх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 лїт. — Продаю также **Руский лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоб не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

Дуже величавий **образ комнатний** представляючий **„ПРИЧАСТЄ“** мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у **Антона Хойнацкого** **Львів, ул. Руска ч. 3.**

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскоï“, „Народноï Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малоï ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛИНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).